

Finansministeren (Bramsnæs): Jeg takker de ærede Ordførere for den velvillige Modtagelse af Forslaget. Det Ønske om Udvalg, der er fremsat, gaar jeg ud fra vil blive imødekommet. Jeg skal naturligvis gerne i Udvalget give alle de Oplysninger, jeg er i Stand til.

Med Hensyn til den Henstilling, der blev rettet til mig af den ærede Ordfører for Socialdemokratiet (J. P. Nielsen) om fremtidig ikke at begrænse Garantien til bestemte Beløb, men lade den være ubestemt i hvert Fald lovgivningsmæssigt, skal jeg sige, at jeg skal gerne overveje denne Henstilling, til Spørgsmaalet bliver aktuelt næste Gang, om end jeg, den Gang Spørgsmaalet blev fremført for mig fra Kreditforeningens Side, mente at maatte have Betæneligheder derved.

J. P. Nielsen: Vi fra vor Side vil heller ikke modsætte os Nedsættelsen af et Udvalg, men det forekommer mig rigtignok, at de Konservative, da dette Spørgsmaal nu to Gange har været indgaaende drøftet i Udvalg, godt kunde have set bort fra Udvalg denne Gang. Men bevares vel: naar man skal ride sin Kæphest, hvorfor saa ikke blive ved!

Hermed sluttede Forhandlingen.

Lovforslagets Overgang til anden Behandling
vedtoges uden Afstemning.

J. P. Nielsen: Jeg skal tillade mig at foreslaa, at Lovforslaget henvises til et Udvalg paa 15 Medlemmer.

Uden Forhandling eller Afstemning
vedtoges dette Forslag.

Den næste Sag paa Dagsordenen var:

Første Behandling af Forslag til Lov om Udstedelse af Skatkammerbeviser.

(Lovforslaget findes i Tillæg A. Sp. 6273; Fremsættelsen findes i Tidenden Sp. 6595).

Sagen sattes til Forhandling.

L. D. Rasmussen: Det foreliggende Lovforslag er jo i Virkeligheden blot en Forlæn-

gelse af Gyldigheden af den Lov, som er udløbet for ganske kort Tid siden, da det har vist sig nødvendigt og heldigt for Staten at have en saadan Beholdning til Stede i en Slags løbende Kredit i 6 Maaneder. Der foreslaas, som i den hidtil gældende Lov, 50 Mill. Kr. som det højeste Beløb, til hvilket der maa holdes Skatkammerbeviser i Omløb. Finansministeren oplyste i sin Tale, at dette Beløb for Tiden er ca. 4 Mill. Kr.; det maa altsaa være Genstand for betydelige Svingninger.

Jeg vil paa mit Partis Vegne anbefale Forslaget til hurtig Fremme. Jeg har hørt, at der skulde være Ønske om at faa Forslaget i Udvalg. Jeg kan ikke rigtig se det nødvendige deri, men hvis et Forslag derom bliver fremsat, skal jeg ikke modsætte mig det og vil i saa Fald mene, at det vil være heldigst, at Lovforslaget henvises til Finansudvalget.

N. Neergaard: Paa mit Partis Vegne skal jeg anbefale dette Lovforslag til Vedtagelse. Det er formentlig endnu stadig nødvendigt at have denne Ventil for Finansadministrationen; selv om der i Øjeblikket ikke er saa megen Grund dertil, saa kan der jo blive det.

Det er en Uregelmæssighed, der her foreligger, og derfor har Finansministeren jo gjort Rede. Naturligvis er Ministeren den konstitutionelt ansvarlige for dette; men jeg vilde finde det farisæisk at gøre noget Nummer ud af denne Sag; thi i en Sag som denne maa Finansministeren kunne stole paa sit Departement, og jeg tror ikke, der er nogen Grund til at paabyrde ham noget særligt personligt Ansvar derfor. Men idet jeg gør denne Bemærkning, skal jeg dog tilføje, at det henleder jo Opmærksomheden paa den langvarige Vakance, der har været med Hensyn til Besættelsen af Departementschefsposten i Finansministeriets 2det Departement — der er nu gaaet 3/4 Aar —; og jeg vil henlede Opmærksomheden paa det ønskelige i, at denne Post snart bliver besat.

Pitzner: Som allerede nævnt er det foreliggende Lovforslag en Fortsættelse af to tidligere givne Love om samme Sag, og fra mit Partis Side er der i og for sig ikke noget videre at indvende imod det. Den ærede foregaaende Taler har jo allerede været inde paa det Forhold, som Ministeren gjorde Undskyldning for: at Forslaget var kommet for sent. Ogsaa jeg vil gerne sige, at dette viser, at det ikke altid er helt ufærligt at lade højtstaaende Embeder være